

“החייה באזיקים!”

“מעריב” 50 לכידתו של אייכמן. – על-פי ישראל

בנאום דרמטי בכנסת גילה ראש הממשלה דוד בן-גוריון, כי “אייכמן נמצא במעצר בארץ ויעמוד בקרוב למשפט בישראל. דוד בן-גוריון דיווח לשרים ולחברי הכנסת, כי שירותי הביטחון הישראליים הם שלכדו את אייכמן, שהיה אחראי יחד עם ראשי הנאצים על “הפתרון הסופי לבעיית היהודים” – תוכנית שגרמה להשמדתם של שישה מיליון יהודים. בן-גוריון שיבחה את שירותי הביטחון והגדיר את מבצע לכידת אייכמן כהישג הגדול ביותר שלהם.

פרסום מעצרו של אייכמן היכה בתדהמה את הציבור בישראל.. תחילה נשמרו הפרטים סביב חטיפתו בסוד ורק כעבור ימים אחדים החלו להיחשף הידיעות על החטיפה הדרמטית. אייכמן, כך מסתבר, ברח מגרמניה והסתתר בבואנוס איירס, בזהות בדויה תחת השם ריקארדו קלמנט. אייכמן ובני משפחתו חיו ברובע מגורים ישן בתנאים כלכליים קשים. ב-11 במאי 1960, לאחר שורה של מעקבים אחריו, בוצעה החטיפה אחראי יחד עם ראשי הנאצים על “הפתרון הסופי לבעיית היהודים” – תוכנית שגרמה להשמדתם של שישה מיליון יהודים. בן-גוריון שיבחה את שירותי הביטחון והגדיר את מבצע לכידת אייכמן כהישג הגדול ביותר שלהם.

פרסום מעצרו של אייכמן היכה בתדהמה את הציבור בישראל.. תחילה נשמרו הפרטים סביב חטיפתו בסוד ורק כעבור ימים אחדים החלו להיחשף הידיעות על החטיפה הדרמטית. אייכמן, כך מסתבר, ברח מגרמניה והסתתר בבואנוס איירס, בזהות בדויה תחת השם ריקארדו קלמנט. אייכמן ובני משפחתו חיו ברובע מגורים ישן בתנאים כלכליים קשים. ב-11 במאי 1960, לאחר שורה של מעקבים אחריו, בוצעה החטיפה על-ידי צוות של אנשי המוסד. כשנתפס

הבריק איסר הראל, ראש המוסד לבן-גוריון: "החיה באזיקים!"
לאחר החטיפה הוסתר אייכמן בבואנוס איירס. כעבור 10 ימים הוטס
ארצה, כשהוא תחת השפעת זריקת טשטוש. אייכמן וחוטפיו הוטסו
במטוס אל-על יחד עם משלחת ישראלית, שחזרה מחגיגות יום
העצמאות ה-150 של ארגנטינה. בהגיעו לארץ הוא הועבר למקום
מעצר סודי ביפו. על אייכמן הופקדה שמירה קפדנית 24 שעות
ביממה. והמשטרה מנעה כל נסיון מצד התקשורת להיפגש איתו או
לצלמו. אייכמן הביע בפני חוקריו התפעלות מלכידתו ומהבאתו
לארץ. "לא האמנתי שיהודים מסוגלים לבצע משימה כזו בדרך חלקה
כל-כך...". – אמר לחוקרים. אייכמן לא הכחיש את זהותו, אבל
הדגיש כי פעל כחייל בצבא וציית להוראות שקיבל ממפקדיו.

באולם בית-העם בירושלים, כשהוא יושב בתא זכוכית
מיוחד חסין לכדורים, נפתח משפטו של אייכמן. באולם נכחו ניצולי
שואה רבים, עיתונאים מכל רחבי העולם, "עמך", ואפילו עולים
חדשים שזה עתה הגיעו לישראל. עיני העם היהודי כולו היו נשואות
אל משפט זה. פתח אותו התובע גדעון האוזנר, היועץ המשפטי
לממשלה, בנאום שבו אמר: "במקום הזה שבו אני עומד לפניכם,
שופטי ישראל, ללמד קטיגוריה על אדולף אייכמן, אין אני עומד
יחידי... עימדי ניצבים כאן היום שישה מיליון קטיגורים... אך אין
הם יכולים לקום על רגליהם, לשלוח אצבע מאשימה כלפי תא
הזכוכית ולזעוק כלפי היושב שם: אני מאשים!"

המשפט נמשך עד חודש אוגוסט 1961, במהלכו העידו כ-100 עדים
וביניהם ניצולי שואה שסיפרו סיפורים מזעזעים על מעשי הנאצים.
הסופר ק. צטניק התעלף על דוכן העדים וחיים גורי כתב על
המשפט: "איש לא ייצא מכאן דומה לעצמו." אייכמן, בכל זמן
המשפט, היה אדיש וכמעט שלא הגיב לעדויות הקשות שנשמעו.
לפני מתן פסק-הדין הוא אמר: "אשמתי היא רק צייתנותי לחובת
השירות במלחמה... לא רדפתי יהודים מתוך תאוה ותשוקה, את זאת
עשתה הממשלה...". בפסק-דינם כתבו השופטים: "הנאשם פעל
מתוך הזדהות פנימית עם הפקודות שניתנו לו ומתוך רצון עז להשיג

את המטרה הנפשעת...". אייכמן נידון למוות.

“החייה באזיקים!”
אוצר מלים

être divulgué	להיחשף	bête	חייה
il s'avère	מסתבר	menottes	אזיקים
fuire	ברח, בורח, לברוח	discours	נאום
se cacher	הסתתר, להסתתר	dramatique	דרמטי
fausse identité	זהות בדויה	dévoiler	גילה, מגלה, לגלות
quartier	רובע מגורים	premier ministre	ראש הממשלה
économique	כלכלי	prison	מעצר
série	שורה	être jugé	עמד למשפט
filatures	מעקבים	prochainement	בקרוב
réalisé	ביצע, מבצע, לבצע	annoncer, informer	דיווח, מדווח, לדווח
équipe	צוות	ministres	שרים
télégraphier	הבריק, להבריק	députés	חברי הכנסת
être caché	הסתיר, להסתיר	services de sécurité	שירותי הביטחון
transporter (avion)	הטיס, להטיס	capturer	לכד, ללכוד, לוכד
délégation	משלחת	responsable	אחראי
transférer	העביר, להעביר	la "solution finale"	'הפתרון הסופי'
garde	שמירה	plan, programme	תוכנית
sévère, rigoureux	קפדני	provoquer	גרם, גורם, לגרום
police	משטרה	extermination	השמדה
empêcher	מנע, מונע, למנוע	faire l'éloge, louer	שיבח, משבח, לשבח
tentative	נסיון	définir	הגדיר, מגדיר, להגדיר
la presse	תקשורת	opération	מבצע
exprimer	הביע, מביע, להביע	réussite, résultat	הישג
enquêteur	חוקר	publication	פרסום
étonnement	התפעלות	frappé de stupeur	היכה בתדהמה

crier	לזעוק = לצעוק	ordres, instructions	הוראות
témoigner	מעיד, העיד, להעיד	commandant	מפקד
témoin	עד	salle	אולם
terrible	מזעזע	cellule de verre	תא זכוכית
s'évanouir	התעלף, להתעלף	à l'abri des balles	חסין לכדורים
barre des témoins	דוכן העדים	étaient présent	נכחו
impassible	אדיש	survivants	ניצולי שואה
réagir	מגיב, להגיב	journalistes	עיתונאים
témoignages	עדויות	de la terre entière	מכל רחבי העולם
verdict	פסק-הדין	le petit peuple	"עמך"
désir	תאוה	procureur	תובע
passion	תשוקה	conseiller juridique	היועץ המשפטי
solidarité	הזדהות	accuser X...	ללמד קטיגוריה על...
ordre	פקודה	avec moi	עימדי = איתי
volonté forte	רצון עז	se tiennent	ניצבים
but criminel	מטרה הנפשעת	doigt accusateur	אצבע מאשימה
condamné à mort	נידון למוות	en direction	כלפי

Les traductions sont donnés en fonction du contexte.

“החייה באזיקים!”

Remarques

Le texte sur Eichmann se caractérise par l'utilisation des formes passives et en particulier le הופעל qui est la forme passive du הפעיל. Nous vous rappelons que seul le נפעל (forme passive du פעל) possède un infinitif .

Exemples : Garder , לשמור , Être gardé , להישמר.

Nous vous rappelons d'abord quelques caractéristiques du הופעל et du הפעיל.

- Au הפעיל on trouvera au passé un ה devant la racine et au présent un נ .

Sur le modèle de הרגיש הַ הַ יַ יַ = הַ פַּ עַ יַ לַ

Exemples:

racine מכתִּיב au passé הכתיב au présent

racine מרגִישׁ au passé הרגישׁ au présent

racine מפִּילׁ au passé הפילׁ au présent

racine מוצִיאׁ au passé הוציאׁ au présent

- Au הופעל (forme passive du הפעיל) on retrouvera les mêmes attributs que pour ce dernier, pour marquer la forme passive on remplacera le son i par le son ou après la première lettre de la racine au présent et au passé (le avant la dernière lettre de la racine disparaît) .

Sur le modèle de הורגשׁ הַ הַ יַ יַ = הַ פַּ עַ יַ לַ

Exemples :

racine מוֹכַתֵּב au passé הוֹכַתֵּב au présent כ'ת'ב'

racine מוֹרְגֵשׁ au passé הוֹרְגֵשׁ au présent ר'ג'ש'

racine מוֹפֵל au passé הוֹפֵל au présent נ'פ'ל'

racine מוֹצֵא au passé הוֹצֵא au présent י'צ'א'

Surlignez les verbes au הופעל du 3ème paragraphe

לאחר החטיפה הוסתר אייכמן בבואנוס איירס. כעבור 10 ימים הוטס ארצה, כשהוא תחת השפעת זריקת טשטוש. אייכמן וחוטפיו הוטסו במטוס אל-על יחד עם משלחת ישראלית, שחזרה מחגיגות יום העצמאות ה-150 של ארגנטינה. בהגיעו לארץ הוא הועבר למקום מעצר סודי ביפו. על אייכמן הופקדה שמירה קפדנית 24 שעות ביממה.

Commentaire

אדולף אייכמן היה אחד הפושעים הנאצים הנוראים ביותר. בשנות השלושים היה אייכמן ממונה על מעבר היהודים מאוסטריה, גרמניה וצ'כיה, והיה אחראי על משלוחם למחנות הריכוז וההשמדה. בספטמבר 1939 מונה למנהל המחלקה היהודית בגסטפו, המשטרה הפוליטית של המדינה ברייך השלישי (גרמניה הנאצית). ב-1941 הועלה בדרגה, והפך לסגן אלוף באס-אס.

בתוקף תפקידו גירש אייכמן את היהודים מהמקומות שהתגוררו בהם, והפנה אותם למחנות והריכוז וההשמדה.

בתום המלחמה הוא חשש להיתפס ולעמוד לדין לכן החליט להסתתר וברח לארגנטינה.

תפיסת אייכמן והבאתו לישראל

בשנת 1960 הצליח "המוסד", שירות הביטחון הישראלי, לעלות על עקבותיו של אייכמן והוא נתפס בבואנוס איירס, בירת ארגנטינה. אנשי הביטחון לכדו אותו והבריחו אותו לישראל. הוא היה עצור בכלא רמלה (היום כלא איילון), בתא מיוחד שקירותיו רופדו, והופקדה עליו שמירה צמודה, כדי שלא יוכל להתאבד. תשעה חודשים חקרה המשטרה את אייכמן וחיפשה עדויות וראיות כדי להאשים אותו, ובסיום החקירה הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי.

המשפט

משפט אייכמן התחיל ב-10 באפריל 1961 (כ"ד בניסן תשכ"א). הדיונים של בית

המשפט התקיימו בבית-העם (היום, מרכז ז'ראר בכר) במרכז ירושלים. חששו מהתקפות זעם אלימות של ניצולי שואה, לכן החליטו שהנאשם, אדולף אייכמן, ישב בעת הדיונים בתא זכוכית משוריין, שיגן עליו.

אייכמן הקשיב לעדויות של הניצולים. הם תיארו את אשר קרה להם, למשפחותיהם ולחבריהם, סיפרו על הזוועות והסבל. אייכמן הקשיב לדברי האשמה בפנים קפואות, שלא הסגירו לא ביטאו מה הוא מרגיש וחושב.

גזר הדין

בתום המשפט (ב- 15 בדצמבר 1961, ח' בטבת תשכ"ו) גזרו עליו גזר דין מוות. אייכמן ערער לבית המשפט העליון על גזר הדין, אך בית המשפט העליון (בהרכב של חמישה שופטים) דחה את הערעור ואישר את גזר הדין.

גם אז לא ויתר אייכמן, והחליט לפנות לנשיא המדינה לבקש חנינה. הוא הגיש את הבקשה ב- 31 במאי 1962, אך נשיא המדינה, מר יצחק בן צבי, דחה את בקשתו. באותו הלילה בשעה 23:58 תלו את אייכמן, גופתו נשרפה, ואפרו פוזר מחוץ למי החופים של מדינה ישראל.

משמעות המשפט

במשפטו של אייכמן שפטו למעשה את גרמניה הנאצית. אייכמן מילא תפקיד משמעותי בהשמדת היהודים, לכן באמצעות המשפט ניתן היה להבין כיצד פעל מנגנון ההשמדה, המשפט גם אפשר לשמוע את עדויות הניצולים ממחנות הריכוז וההשמדה.